

[Christophersen.]

grund, at man skrider til den folkeafstemning, hr. Glistrup har talt om.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kan ikke herfra sige noget om, hvordan den radikale gruppe som en enhed stiller sig til folkeafstemningen. Der er ingen gruppebeslutning. Jeg har ikke talt med alle, men jeg har talt med næsten alle i den radikale gruppe, og ingen af dem, jeg har talt med, ønsker at støtte forslaget om folkeafstemning. Dette være sagt til oplysning i anledning af hr. Glistrups bemærkninger.

Personlig vil jeg føje til, at jeg ser med afskyblandet respekt på hr. Glistrups sans for at finde smuthuller og bruge fiduser i vor skattelovgivning. Personlig har jeg ingen særlig grund til at nære respekt for hr. Glistrups optræden som statsretsekspert, og jeg mener stadig væk — det er min personlige opfattelse — at efter ånden i grundloven må dette lovforslag om bunden opsparing, der i sine virkninger nærmer sig så nær en skattelov, falde ind under undtagelserne. Det er en opfattelse, jeg vil have lov til at nære, ganske uanset hvad hr. Glistrup siger om statsret, hvor han jo ikke kan have nogen særlige forudsætninger.

Må jeg så derefter føje til, at når jeg ikke af de grunde, jeg her har anført, vil skrive under på at bruge folkeafstemningen, så er det, fordi jeg omfatter vort nye institut om folkeafstemning med megen respekt. Den bør aldrig nogen sinde kunne bruges på et grundlag, hvor der kan være den mindste tvivl om dens berettigelse. Skal vi bruge den på dette område, må det forudsætte, at vi tager diskussionen om vor grundlovsbestemmelse om folkeafstemning op på en helt anden måde, end vi har gjort det hidtil.

Når jeg har sagt disse ord om, at jeg ikke vil deltage i ønsket om en folkeafstemning, vil jeg gerne understrege, at dette på ingen måde svækker min beklagelse af, at regeringen har valgt at følge det dårlige råd, man fik fra socialdemokratiet, om at bruge en bunden opsparing.

Jeg kunne gentage mange af de argumenter, der er ført frem, jeg skal dog ikke trætte med at gøre det, kun sige, at da jeg i aftes endnu en gang overvejede situationen, kom jeg til at tænke på det sted i Iliaden, hvor en af de græske heltkonger, fordi han har

overvurderet sig selv, af guderne bliver straffet med vanvid og derfor giver sig til at slagte de køer, han hidtil selv har anset for hellige. Den nuværende statsminister er øjensynlig i samme situation som den græske konge. Han er blevet grebet af sin stillings ophøjethed, har givet sig til at slagte sine egne hellige køer, i denne forbindelse undladt at gennemføre besparelser, undladt at gennemføre den 2½ pct.s afgift, som han så klart lovede skulle afskaffes med det samme, og gennemfører en lov, der i virkeligheden på befolkningen og skatteyderne må virke som en ny skat. Jeg håber, at guderne snart fritager hr. Poul Hartling for denne straf, så vi kan komme til at føre fornuftig lovgivning igennem i folketinget, så vi kan tage fat på den skattenedsættelse, de besparelser, som vi i fællesskab lovede vælgerne.

Schlüter (KF):

Lovforslaget om den bundne opsparing er efter det konservative folkepartis opfattelse led i en samlet økonomisk politik, som er ganske utilstrækkelig til at løse landets alvorlige økonomiske problemer. Ser man på tvangsopsparingen isoleret, mener vi, at enhver med indsigt i samfundsøkonomiske forhold må erkende, at dette lovforslag ikke vil løse noget som helst problem. Hvis vi ser det som led i regeringens og socialdemokratiets økonomiske kurs, mener jeg, man må nå til det resultat, at tvangsopsparingen intet kardinalpunkt er. Den økonomiske politik, som er lagt til rette, vil virke praktisk talt på samme måde uden tvangsopsparing. Det er intet kernepunkt i regeringens økonomiske politik, men det er det i den politiske aftale, man har gennemført med socialdemokratiet og de to andre forligspartier. Det erkender jeg.

Det ligger sådan, at hvis regeringen ville, kunne den i kraft af en yderlige besparelsesbuket af størrelsesordenen 250-350 mill. kr. opnå en strammende effekt, som var lige så stor, måske endda større, end den, der bliver resultatet af en tvangsopsparing, som i mange tilfælde betyder, at der blot flyttes penge fra en fri konto til en bunden konto. Jeg sagde, at lovforslaget intet kardinalpunkt er i regeringens politik, men lovforslaget er, hvis det gennemføres, et kardinalpunkt i mange, mange familiers private